

Daugavas upju baseinu apgabala konsultatīvās padomes sēde

Protokols

2012.gada 18.oktobrī

Rīgā

Nr.6

Sēdē piedalās:

Daugavas upju baseinu apgabala konsultatīvās padomes locekļi:

1. Nevalstisko organizāciju pārstāvji:
 - 1.1. Bruno Otersons (padomes priekšsēdētājs) – biedrība „Daugavas Savienība”
 - 1.2. Kārlis Maulics – Vides attīstības biedrība
 - 1.3. Andris Felss – biedrība „Zemnieku saeima”
 - 1.4. Orvils Henriņš – biedrība „Mazās hidroenerģētikas asociācija”
 - 1.5. Ingrīda Brēmere, pārstāv Dainu Indriksoni – Baltijas Vides Forums
2. Ministriju un to padotībā esošo institūciju pārstāvji:
 - 2.1. Edgars Griķītis – VSIA „Zemkopības ministrijas nekustamie īpašumi” Meliorācijas departamenta vadītājs, Zemkopības ministrijas pārstāvis
 - 2.2. Inta Hahele – Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes direktore, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pārstāve
 - 2.3. Valdis Līkoste, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Projektu uzraudzības departamenta vecākais projektu koordinators, pārstāv Ilzi Krēmeri – Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Projektu uzraudzības departamenta Ūdenssaimniecības būvju eksperti
 - 2.4. Ruslans Lucenko – Veselības inspekcijas Higiēnas novērtēšanas un monitoringa nodaļas higiēnas ārsts, Veselības ministrijas pārstāvis
 - 2.5. Ingūna Urtāne - Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Telpiskās plānošanas departamenta direktore
3. Plānošanas reģionu attīstības padomju pārstāvji:
 - 3.1. Roberts Ozols (padomes priekšsēdētāja vietnieks) – Rīgas plānošanas reģiona attīstības padomes loceklis, Ķeguma novada domes priekšsēdētājs
 - 3.2. Ansis Grantiņš – Rīgas plānošanas reģions, Salaspils novada domes Attīstības daļas vadītājs
 - 3.3. Kaspars Laizāns – Latgales plānošanas reģions, Daugavpils pilsētas pašvaldības iestādes „Komunālās saimniecības pārvalde” vides speciālists
 - 3.4. Didzis Grundulis, Aizkraukles novada pašvaldības GIS speciālists, pārstāv Ilonu Kāgani – Zemgales plānošanas reģiona, Aizkraukles novada attīstības plānotāju
 - 3.5. Tālis Salenieks – Vidzemes plānošanas reģiona attīstības padomes loceklis, Lubānas novada domes priekšsēdētājs

Citi dalībnieki:

1. Kristīna Fedoroviča – LVĢMC Ūdens daļas vecākā speciāliste
2. Anete Šturma – LVĢMC Ūdens daļas vecākā speciāliste

Sēdē nepiedalās šādi padomes locekļi: Elita Kalniņa, Roberts Meijers, Janīna Jalinska

Sēdi vada: Bruno Otersons

Protokolē: Anete Šturma

Sēdes sākums plkst. 13:00

Sēdes darba kārtība:

1. Par iepriekšējās Padomes sēdes (16.02.2012.) lēmumu izpildi:

- 1.1. Par ieteikumu VARAM nodrošināt, lai visu līmeņu teritoriālās attīstības plānošanas dokumenti būtu iespējami sasaistīti ar Daugavas upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plānu, tajā skaitā savienojot Daugavas upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plāna ĢIS datus ar teritorijas attīstības plānošanas dokumentu ĢIS datiem, un izmantot šo pieeju lēmumu pieņemšanā stratēģiskās ietekmes uz vidi novērtējuma un ietekmes uz vidi novērtējuma procedūrās;
 - 1.2. Par ieteikumu VARAM, izstrādājot MK noteikumus Teritorijas attīstības plānošanas likuma ieviešanai, rekomendēt pašvaldībām Daugavas upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plānā paredzēto pasākumu īstenošanai izmantot tematiskos plānojumus;
 - 1.3. Par ieteikumu Daugavas upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plāna izstrādātājiem harmonizēt šo plānu ar apgabala teritorijā izstrādātajiem un izstrādājamiem visu līmeņu teritoriālās attīstības plānošanas dokumentiem;
 - 1.4. Par ieteikumu VARAM un Zemkopības ministrijai Daugavas upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plāna turētājiem un izstrādātājiem sasaistīt plānu ar valsts un pašvaldību līmeņa plūdu riska novēršanas plānošanas dokumentiem, atspoguļot plānā plūdu riskus un iekļaut tajā preventīvos pasākumus plūdu risku minimizēšanai;
 - 1.5. Par ieteikumu reģionā ietilpstošo pašvaldību vadītājiem tām pašvaldībām, kuras atrodas plūdu riska teritorijās, izstrādāt plūdu riska pārvaldības plānus kā tematiskos plānus pievienošanai saviem teritoriālajiem plāniem;
2. Daugavas upju baseinu apgabala pasākumu programmas izpildes progresa ziņojums;
 3. Padomes darba plānošana 2013. – 2016. gadam.

B.Otersons atklāj sēdi un informē, ka no sēdes darba kārtības ir izņemts iepriekš paredzētais jautājums – „Enerģētikas attīstības stratēģijas dokumentu un Daugavas upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plāna savstarpējā sasaiste un paredzēto enerģētikas attīstības pasākumu ietekme uz Daugavas upju baseinu apgabala ūdensobjektu kvalitāti”, jo referents (R.Meijers) nav varējis ierasties sēdē. B.Otersons jautā, vai pārējiem padomes locekļiem ir zināms par Enerģētikas attīstības stratēģijas dokumenta izstrādes attīstību?

O.Heniņš informē, ka pašlaik Ekonomikas ministrija organizē konsultatīvas apspriedes ar daudzām sabiedriskām struktūrām. Dokuments ir sagatavošanas stadijā, tāpēc prezentācija par to būtu vēlama.

1.1.§

I.Urtāne skaidro, ka tiek veidota teritorijas attīstības plānošanas informācijas sistēma (TAPIS), kas paredz, ka teritorijas plānošana notiks, lietojot programmatūru, ko pašlaik izstrādā. Teritoriju plānojumi būs ievietojami internetā. Ģeotelpisko datu savietotājs nodrošinās pakāpenisku šo plānojumu savietojamību ar citiem datiem. Pašlaik topošajā sistēmā tiek nodrošināta savietojamība ar Latvijas Ģeotelpiskās informācijas aģentūras un Valsts Zemes dienesta datiem. Pārējo datu integrēšana notiks atbilstoši pieejamajam finansējumam. Šobrīd finansējumu vairs nevar pieprasīt, jo tas jau ir sadalīts. Tādējādi savietojšanu ar Daugavas apgabala apsaimniekošanas plāna datiem varēs veikt tikai nākošajā plānošanas periodā. Šis jautājums ir aktuāls arī Dabas aizsardzības pārvaldei, jo arī tā vēlas lai dabas aizsardzības plānu informācija būtu savietojama. Šobrīd TAPIS ir testēšanas stadijā.

B.Otersons vaicā, vai tas nozīmē, ka Apsaimniekošanas plāna pasākumu programma neparādīsies teritorijas plānojumos.

I.Urtāne skaidro, ka pašlaik teritorijas plānojumos parādās Apsaimniekošanas plāna pamata pasākumi, piemēram, ūdenssaimniecības un kanalizācijas projekti.

B.Otersons jautā, vai plānošanas reģionu pārstāvji ar to ir apmierināti.

R.Ozols iesaka prioretizēt rīcības pasākumus, jo finanšu trūkuma apstākļos vispirms būtu jādara neatliekamās lietas.

B.Otersons jautā, kad notiek finanšu plānošana nākamajam plānošanas periodam.

I.Urtāne atbild, ka pašlaik notiek Nacionālā attīstības plāna (NAP) izstrāde. NAP ir vienīgā reālā investīciju programma, kas valstī pašlaik ir, tādēļ notiek cīņa par to, kādus projektu veidus tajā paredzēt. Informāciju tehnoloģijas šobrīd ir VARAM prioritāte.

B.Otersons lūdz precizēt vai Padomes priekšlikumi nodrošināt, lai visu līmeņu teritoriālās attīstības plānošanas dokumenti būtu iespējami sasaistīti ar Daugavas upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plānu, ir iesniegti VARAM?

I.Urtāne atbild, ka priekšlikumi iesniegti līdz tam līmenim, kādā mēs to varam iesniegt. Nav zināms, cik tālu šie priekšlikumi ir nonākuši. I.Urtāne skaidro, ka VARAM vadība ir nomainījies un pašreizējie vadības cilvēki šos priekšlikumus nav redzējuši. Viņa skaidro, ka attiecībā uz ģeotelpisko datu savietošānu abām pusēm ir vajadzīga nauda – gan datu ievietošanai ģeoportālā, gan saņemšanai no tā, tai skaitā tehniskās iespējas un programmatūra. Šobrīd budžetā nauda tam nav paredzēta ne LVĢMC, ne VARAM, līdz ar to nevar šobrīd pateikt konkrētu darba izpildes periodu. Šobrīd darbs šajā jomā nenotiek, varam tikai cerēt uz nākamo plānošanas periodu no 2014.gada.

K.Maulics komentē, ka NAP izstrāde notiek saskaņā ar Eiropas Kohēzijas pamatnostādņēm, kuras Eiropas Komisija prezentējusi pagājušā gada oktobrī, kas ir ES prioritātes nākamajiem 11 gadiem. Viena no prioritātēm – piemērošanās klimata pārmaiņām. Atbilstoši šai prioritātei šo pasākumu var ielikt. Šobrīd arī tiek izstrādāta Nacionālā klimata piemērošanās stratēģija. Tas atbilst arī vienam no šīs stratēģijas punktiem.

I.Urtāne atbalsta šo priekšlikumu, jo tas ir reāls instruments šim nolūkam.

K.Maulics piedāvā izmantot arī Norvēģijas finanšu instrumenta līdzekļus.

I.Urtāne informē, ka Norvēģijas finanšu instrumenta līdzekļi jau ir sadalīti citiem projektiem.

I.Urtāne arī paskaidro, ka Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs ir uzsācis informācijas sistēmu reformu, tāpēc jānogaida līdz reformas pabeigšanai.

Nolēma:

1. Pieņemt zināšanai, ka Padomes priekšlikumi VARAM nodrošināt, lai visu līmeņu teritoriālās attīstības plānošanas dokumenti būtu iespējami sasaistīti ar Daugavas upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plānu, ir iesniegti VARAM vadībai;
2. Pieņemt zināšanai, ka lēmums par šim nolūkam nepieciešamo finansējumu tiks pieņemts nākamajā plānošanas periodā, jo ir iesniegts priekšlikums finansējuma saņemšanai nākošajam plānošanas periodam, ko iespējams iegūt no Eiropas Savienības Kohēzijas fonda atbilstoši tā pamatnostādņēm un Nacionālās klimata piemērošanās stratēģijai;
3. Vēlreiz vērst VARAM vadības uzmanību uz finanšu nepieciešamību šai vajadzībai.

1.2.§

I.Urtāne skaidro, ka to, ka pašvaldībām Daugavas apgabala apsaimniekošanas plānā paredzēto pasākumu īstenošanai jāizmanto tematiskie plānojumi, jau paredz likums. Papildus normatīvo aktu izmaiņas tam nav vajadzīgas. Nepieciešama tikai īstenošana pašvaldībās.

B.Otersons atgādina, ka Padome ieteica VARAM, izstrādājot Ministru kabineta noteikumus likuma ieviešanai, iestrādās tajā šādu rekomendāciju.

I.Urtāne skaidro, ka pagājušajā ceturtdienā Valsts sekretāru sanāksmē tika izsludināts MK noteikumu projekts „Vietējās pašvaldības teritorijas plānošanas noteikumi”, kas nosaka vispārīgas prasības teritorijas izmantošanai apdzīvotās vietās, tas ir, pilsētās un ciemos, kur noteikti dažādi teritorijas izmantošanas ierobežojumi. Mērķis šiem noteikumiem ir aizstāt to pašvaldības apbūves noteikumu sadaļu, kas ir faktiski vienādi visām pašvaldībām. Noteikumos

paredzētas diezgan daudz preventīvās darbības, kas zemes īpašniekiem jānodrošina. MK noteikumu projektā nav pieminēti upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plāni, bet ir darbības, kas saistītas ar tiem. Viņa rosina padomes locekļus izskatīt noteikumu projektu un iesniegt priekšlikumus noteikumu papildināšanai un sola informēt par to, kad notiks sanāksme noteikumu apspriešanai. Noteikumos ir iekļautas arī rīcības, kas aizsargā ūdeni – gan gruntsūdeni, gan virszemes ūdeni.

B.Otersons vaicā, vai šajos noteikumos ir pieminēti tematiskie plāni.

I.Urtāne atbild, ka tematiskie plāni ir pašvaldības dokumenti, ko tās izstrādā pēc brīvas izvēles. Tie nav vispārējos noteikumos, bet ir procedūras noteikumos.

Nolēma: I.Urtānei atsūtīt K.Fedorovičai MK noteikumu „Vietējās pašvaldības teritorijas plānošanas noteikumi” projektu, ko tālāk pārsūtīt Padomes locekļiem individuālajai izskatīšanai un priekšlikumu sagatavošanai līdz 24.oktobrim.

1.3.§

B.Otersons atgādina, ka līdzšinējā prakse rāda, ka nav sasaistes starp upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plāniem un teritoriālās attīstības plānošanas dokumentiem.

I.Urtāne uzskata, ka sasaistei nav jābūt simtprocentīgai un skaidro, ka plānus nevar mehāniski salikt kopā. Jāskatās uz detaļām, kā tas darbojas.

A.Felss bilst, ka ir arī atšķirība starp plānošanu Rīgā un lielpilsētās, salīdzinot ar pārējām pašvaldībām.

I.Urtāne skaidro, ka pašvaldībām netiek prasīts zonēt lauku teritoriju pa kadastriem. Vides prasības ir stingrākas. Ir vispārīgi ierobežojumi būvniecībai.

T.Salienieks uzskata, ka šos dokumentus nemaz nav tik vienkārši sasaistīt kopā un min kā piemēru Lubānas novada domes pieredzi, kad Lubāna mitrāja komplekss, kas tika izveidots vēlāk, nesaistījās kopā ar pašvaldības teritorijas plānojumu.

R.Ozols komentē, ka jābūt skaidrībai par sasaistes līmeņiem – vai tā būtu integrācija vai kā citādāk. Integrācija nav nepieciešama. Nepieciešamais līmenis būtu, piemēram, upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plāna uzrauga atzinums par teritorijas plānojumu.

K.Fedoroviča informē, ka LVĢMC vairs nesniedz šādus atzinumus. Sākotnēji, kamēr baseinu plāni vēl nebija izstrādāti, LVĢMC sniedza vispārīgus nosacījumus un atzinumus saistībā ar upju baseinu plānošanu, taču patlaban LVĢMC aprobežojas tikai ar informāciju par valsts monitoringa novērojumu stacijām un to aizsargjoslām. Funkcija sniegt nosacījumus un atzinumus saistībā ar upju baseinu apsaimniekošanas plāniem tika noņemta, pēc tam, kad baseinu apsaimniekošanas plāni tika apstiprināti ar VARAM rīkojumu, jo tādējādi tie nav saistoši trešajām personām un LVĢMC nevar izvirzīt nosacījumus.

R.Ozols secina, ka tāpat nav nodrošināts arī minimālais sasaistes līmenis un centrālais jautājums ir par baseinu plānu statusu, jo nosacījumu izvirzīšanai ir nepieciešams normatīvo aktu pamatojums. Viņš arī papildina, ka baseinu plānos ir pasākumi, kas normatīvos ir iekļauti, bet reāli netiek veikti, jo nav finansējuma. Runāt par to, ka finansējuma trūkums neatbrīvo no atbildības, nav grūti. VARAM varētu lūgt nodrošināt sasaistes minimālo līmeni, jo vajadzētu konstatēt, vai teritorijas plānojums nav pretrunā ar upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plānu.

I.Urtāne uzskata, ka tas ir stratēģiskās ietekmes uz vidi novērtējuma (SIVN) procedūras uzdevums, noskaidrot vai citu nozaru dokumenti nav pretrunā ar teritorijas plānojumu tieši no vides viedokļa. To nevar novērtēt, lasot dokumentus. Ir nepieciešami modelēšanas rīki. Varbūt SIVN izstrādes noteikumos var ierakstīt papildus pienākumu novērtēt teritoriālās plānošanas dokumentu atbilstību upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plāniem.

R.Ozols tam piekrīt.

B.Otersons rezumē, ka SIVN ietvaros varētu novērtēt, vai teritoriālās plānošanas dokumenti nav pretrunā ar upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plāniem.

A.Grantiņš skaidro, ka novērtēt ir viena lieta, bet labāk jau sākumā upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plānus ņemt vērā. Ja paši plāni nav saistoši, tad problēmu nevar atrisināt.

R.Ozols skaidro, ka novērtējums tiek veikts teritorijas plānošanas procesā.

B.Otersons uzskata, ka tad, kad teritorijas plānojums ir izstrādes procesā, tad jau ir par vēlu.

I.Urtāne piebilst, ka bieži tikai tiek ierakstīts, ka dokuments ir saskaņā ar upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plānu un viss. Kurš būs tas eksperts, kurš izvērtēs atbilstību?

A.Grantiņš jautā, kāpēc upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plānus nevar apstiprināt tā, lai tie būtu saistoši?

I.Urtāne iesaka, ka var rakstīt ieteikumu SIVN izstrādei, kur nosaukt dokumentus, kas jāņem vērā pie SIVN veikšanas pašvaldību plānojumos (arī dabas aizsardzības plānus, jo tos arī apstiprina ar ministra rīkojumu).

O.Heniņš jautā, cik svarīga ir SIVN izstrāde, jo jebkuru konkrētu lietu īstenojot, ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums.

I.Urtāne skaidro, ka ietekmes uz vidi novērtējums runā par konkrētu projektu, bet stratēģiskais ietekmes uz vidi novērtējums runā par atbilstību dokumentiem.

I.Hahele – ne visiem plānošanas dokumentiem piemēro SIVN, jo notiek virzība uz administratīvā sloga samazināšanu.

B.Otersons jautā, kurā stadijā LVĢMC agrāk izskatīja teritorijas plānojumus.

K.Fedoroviča atbild, ka sākotnējā stadijā tika izvirzīti nosacījumi un pēc tam tika sniegts atzinums par to izpildi. Tomēr nosacījumu un atzinumi tika sniegti tad, kad upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plāni vēl nebija izstrādāti, līdz ar to nosacījumi bija ļoti vispārīgi.

B.Otersons ierosina LVĢMC atkal piešķirt pienākumu dot atzinumu teritorijas plānojumu izstrādei.

I.Urtāne atzīmē, ka tas būs grūti, jo plānu detalizācijas līmenis atšķiras – upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plāns ir vēl mazāk detalizēts, līdz ar to būs grūtības, liekot abus kopā. Ūdenssaimniecība abos saskarsies, tāpat kā Nitrātu direktīvas jautājumi. Viņa skaidro, ka upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plānā ir obligātie pasākumi, ko nosaka normatīvie akti – tie teritorijas plānos parādīsies, un ir papildus jeb neobligātie pasākumi. Jautājums ir, ko gribam pašvaldībām uzlikt par pienākumu, vai gribam pašvaldībām atstāt manevra iespēju, kā attiecīgajā situācijā rīkoties. Ko gribam uzlikt par pienākumu pašvaldībām, lai būtu vēl kaut kas obligātāks? Tas, kas pateikts Ministru kabineta noteikumos, ir jāievēro vienalga un to nedrīkst pārrakstīt vēlreiz.

B.Otersons jautā, vai obligātie pasākumi tiek ievēroti.

I.Urtāne atbild, ka par to jāprasa Valsts vides dienestam. Saskaņā ar teoriju plānošanai nav normatīvs raksturs, tā ir brīvprātīga vienošanās par kaut kādu pasākumu veikšanu.

A.Grantiņš stāsta, ka Salaspils novada pašvaldībā tikko izstrādāta gan attīstības programma, gan teritorijas plānojums. Izstrādes procesā upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plāni netika pieminēti nekādā kontekstā. Ja LVĢMC nosacījumos būtu ierakstīts vismaz apskatīties upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plānus, tad vismaz tas tiktu izdarīts.

I.Urtāne komentē, ka šie MK noteikumi tika gatavoti veselu gadu, tāpēc tagad VARAM nevēlas būt iniciators ieteikumam atjaunot LVĢMC plānojumu saskaņošanas pienākumus.

B.Otersons vaicā, vai Valsts vides dienests skatās teritorijas plānojumus.

I.Hahele atbild, ka skatās un izvērza nosacījumus.

B.Otersons jautā, vai nosacījumos ieraksta upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plānus.

I.Hahele atbild, ka jāievēro normatīvo aktu nosacījumi. Viņa skaidro, ka visas pašvaldības izvērza sasāpējušās – galvenās prioritātes. Ja par pienākumu uzliks arī papildus pasākumus, pašvaldības būs neizpratnē, uz kāda pamata šādi nosacījumi ir izvirzīti.

R.Ozols uzskata, ka tas viss atdursies pret naudu – ja plānojuma izstrādes uzdevumā ieliks papildus nosacījumus, uzņēmējs arī prasīs papildus finansējumu.

B.Otersons secina, ka baseinu apgabalu plānošanas process formāli notiek, taču, ja tie neatspoguļojas teritoriālās plānošanas dokumentos, var uzskatīt, ka baseinu plāni „tiek ielikti plauktā”.

I.Hahele nepiekrīt, ka baseinu plāni tiek izstrādāti tikai formāli. Tajos maksimāli ir ielikta visa informācija, kas uz plānu izstrādes laika posmu bija pieejama. Tur ir konkrētas vietas, iespējamo risku izvērtējums. Šim dokumentam netika piešķirta tik liela prioritāte, lai nebūtu tik liels birokrātiskais slogs. Slogs ir gan finansēs, gan laika ziņā.

I.Urtāne skaidro, ka ir svarīgi īstenot TAPIS, jo tās ideja bija, ka visiem pieejamajiem datiem, tajā skaitā arī plānošanas dokumentiem, ir jābūt savietojamiem.

Nolēma: ieteikt VARAM un Stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma pasūtītājiem un izstrādātājiem izvērtēt teritoriālās plānošanas dokumentu saskaņotību ar upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plāniem.

1.4.§

V.Līkoste informē, ka tuvākai VARAM vadībai ir nodoti ieteikumi. Vadība to pieņēma zināšanai un apsolīja virzīt tālāk. Šobrīd, kamēr VARAM nav zināms, kas, ko un kādā līmenī tālāk darīs, par rezultātu nevar pastāstīt. VARAM šo ieteikumu pašlaik izskata.

B.Otersons secina, ka VARAM jāatgādina par šo prasību, izstrādājot nākamā perioda upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plānus.

K.Fedoroviča atgādina, ka saskaņā ar Ūdens apsaimniekošanas likumu plūdu jautājumi (Plūdu direktīvas prasības) ir jāiekļauj nākamā perioda apsaimniekošanas plānos (2015.-2021.g.). Pirmajiem plāniem vēl šādas prasības nebija, tomēr apsaimniekošanas plānos plūdu jautājumi tika nedaudz apskatīti, kā arī ir iekļauti atsevišķi pretplūdu pasākumi.

E.Griķītis informē, ka apmēram pirms nedēļas bija apspriede objektā Ošas upe, kas ir iekļauta Nacionālajā plūdu risku programmā. Piedalījās pārstāvji no VARAM, Pašvaldību savienības, vietējās pašvaldības, Valsts vides pārraudzības biroja, Reģionālās vides pārvaldes. Līvānu novada teritorijas attīstības plānā Ošas upe arī ir kā plūdu riska upe, kuras teritorijā ir 17 tūkstoši ha meliorēta lauksaimniecības zeme, 10 tūkstoši ha meža zeme. Lai veiktu plūdu riska risināšanu, tika veikta sabiedriskā apspriešana, kā rezultatā zemes īpašnieki pieņēma lēmumu par Ošas ūdensnotekas pārtīrīšanas nepieciešamību. Meliorācijas sistēmu vērtība, kuru darbība ir atkarīga no Ošas ir pāri simts miljoniem latu pēc šī gada cenām. Lai upi tīrītu, ir nepieciešami trīs ekspertu atzinumi – ihtiologa (par zivīm), biologa (par aizsargājamiem biotopiem un sugām) un hidrotehniķa – melioratora par virszemes ūdensobjektu tīrīšanas un padziļināšanas nepieciešamību. 2 eksperti dod atzinumu, ka tīrīšanu var veikt, bet trešais pasaka, ka upē ir aizsargājami un saglabājami augi un sugas, tāpēc upes tīrīšana nav nepieciešama un pieļaujama. A/S „Latvijas valsts meži” cieš zaudējumus, jo noslīkst meži (kas ir liela vērtība), bet dabas draugi priecājas, jo šeit var apmesties trīspirkstu dzenis. Teritorijas plānojumos jāizlemj, kas ir prioritāte – dabas vērtības vai saimnieciskā darbība. Dabas aizsargājamo teritoriju procents valstī ir noteikts nacionālajos dokumentos, kas būtiski nemainīsies. Sugu un biotopu likums saka, ka biotopi jāizvērtē tā lai nodrošinātu tā ilgstošu eksistenci, nepieļautu kaitējumu lauksaimniecībai, mežsaimniecībai un citiem īpašuma veidiem, zemes īpašniekiem jākompensē par saimnieciskās darbības ierobežojumiem. Jāizvērtē, vai perspektīvā būs aizsargājamās dabas teritorijas, ko cilvēki tur darīs, kas notiks ar infrastruktūru. Teritorijas plānojums it kā ir apstiprināts, bet tajā pašā laikā neļauj mums plūdu riska novēršanai paredzētos darbus veikt.

I.Urtāne komentē, ka biotopu vērtēšana pieder dabas aizsardzības likumdošanai, nevis plānošanai.

E.Griķītis jautā, kura eksperta viedoklis būs kā noteicošais.

I.Hahele skaidro, ka, vērtējot teorētiski, tiek veikti reģionālo vides pārvalžu saskaņojumi. Teritorijā atļautā izmantošana ir lauksaimniecības un mežsaimniecības zemes. Ir jāizvērtē trīs ekspertu atzinumi, ja viens ir pret kaut ko, tad tas uzreiz nenozīmē tabu. Jāskatās kopumā, jo nav tā, ka kāds no atzinumiem svarīgāks. Jāskatās vai biotops ir vienkārši rets, vai tā ir unikāla vieta Eiropā. Ja rets, tad attīstīt teritoriju plānojumā noteiktajām funkcijām.

E.Griķītis piebilst, ka tad, kad nokaltušie koki mežā nokritīs, dzenim būs vajadzīga nākamā vieta.

I.Hahele skaidro, ka ik pa laikam tiek atklātas jaunas sugas.

I.Urtāne piebilst, ka Lietuvā tāpēc pašlaik veic pilnīgu sugu skenēšanu.

E.Griķītis skaidro, ka cilvēki sūdzas, raksta iesniegumus Zemkopības ministrijai, bet darbus nevar īstenot. Ir jāsamēro vides, saimnieciskās darbības un pārējās prasības. Jādomā arī par aizsargjoslām, buferjoslām, sedimentācijas kanāliem, ja gribam sasniegt labu ūdens kvalitāti. Pagaidām tas Daugavas upju baseina apgabala apsaimniekošanas plānā nav. Vajag vienu upi paņemt kā pilotteritoriju, sakārtot atbilstoši labas prakses prasībām. Pagaidām tādu nav. Dvietes upi līkumo, bet tā ir dabas teritorija. Laba ūdens kvalitāte ir jāsasniedz saimnieciskās, rūpnieciskās teritorijās. Attiecībā uz plūdu riska programmu, 2015. gadā programma beidzās. Pašlaik nauda bija tikai 1C kritērijam. Nauda tika piešķirta Jelgavai, Liepājai, Ventspilij, Rīgai, Gaujas lejtecei, Daugavas HES aizsardzības būvēm. Bet vēl ir 2F u.c. kritēriji, ko darīt ar tiem? Ir iestājies periods, kad lauku attīstības plāns, Kohēzijas, ERAF fondi beidzas. Nākamais programmēšanas periods sāksies no 2014.gada. Ko darīsim nākamajos 2 gados, ja būs dabas stihijas? Plūdi nesenā laika posmā bijuši daudz, gan vasarā, gan pavasarī. Pašvaldības prasa priekšlikumus plūdu riska mazināšanai. Iedodam hidrogrāfijas tīklu (valsts nozīmes meliorācijas sistēmas), lūdzam, lai pašvaldības teritorijas plānos ieliek, lai būtu ekspluatācijas aizsargjoslas un varētu piekļūt apsaimniekošanai. Nacionālajā attīstības plānā ir viens punkts ierakstīts par plūdu riska mazināšanu, kam tiek plānoti 50 miljoni Ls, kas ir maza summa, jo vienai Rīgai vajag vairāk kā 100 miljonus Ls, lai mazinātu plūdu risku. Ūdens apsaimniekošanas likums ir darbības pamatā. Meliorācijas sistēmas vajag iekļaut baseinu apsaimniekošanas plānos kā stipri pārveidotus ūdensobjektus vai mākslīgus, tad tiktu atrisināts nesaskaņu slogs un daudz ko varētu izskaidrot. VARAM un Zemkopības ministrija šajā jautājumā nevar rast kopīgu valodu.

I.Urtāne piebilst, ka plānotājiem ir grūti atšķirt, kurā vietā ir meliorācijas jeb ekspluatācijas aizsargjosla, un kurā – dabiskā.

E.Griķītis atbild, ka to atšķirt ir grūti, jo pēdējos 20 gados valsts nozīmes ūdensnoteku uzturēšanai ekspluatācijas pasākumi nav veikti, tās ir pārdabiskojušās, jau kļuvušas līdzīgas dabiskām upēm.

Nolēma: pieņemt zināšanai, ka Zemkopības ministrija un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija atbalsta Daugavas konsultatīvās padomes ieteikumu Daugavas upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plāna turētājiem un izstrādātājiem sasaistīt plānu ar valsts un pašvaldību līmeņa plūdu riska novēršanas plānošanas dokumentiem un atspoguļot plānā plūdu riskus un iekļaut tajā preventīvos pasākumus plūdu risku minimizēšanai.

1.5.§

A.Grantiņš ziņo, ka cīņa ar plūdiem ir svarīga lielākajā daļā Rīgas plānošanas reģiona pašvaldību. Ir vietas, kas gan vēsturiski pakļautas plūdiem, gan ciemati, kas pēdējos gados ir sabūvēti applūstošās pļavās. Visas pašvaldības uzskata, ka plūdu pārvaldības plāni, programmas ir vajadzīgas. Rīgas plānošanas reģions pēc Rīgas pašvaldības piemēra šajā gadā ir iesniedzis LIFE projektu par klimata pārmaiņu un ar tām saistīto plūdu riska novērtēšanu Rīgas plānošanas reģionā, sākot no datu apkopošanas un modelēšanas līdz pasākumu

programmas izstrādei. To, vai projekts tiks apstiprinās, zinās nākamā gada pavasarī. Aktivitātes paredzētas no nākamā gada rudens līdz 2016.g.beigām. Ja projektu apstiprinās, būs labs resurss jautājuma risināšanai. Ja neapstiprinās, tad vai nu katra pašvaldība domās par savu projektu, vai risinās uzdevumu saviem spēkiem. Pašvaldības kā problēmu atzina datu pieejamību. Hidroloģisko novērojumu tīkls ir sašaurināts. Dati maksā visai dārgi. Attiecībā uz tematiskajiem plāniem pašvaldības gaida regulējumu. Pašlaik plūdu riska pārvaldības plānu izstrāde ir brīvprātīga. Cīņa ar plūdiem ir viens no reģionu vienojošajiem projektiem. Jāņem vērā, ka Rīgas reģionā daudzas pašvaldības ietilpst ne tikai Daugavas, bet arī Gaujas un Lielupes upju baseinu apgabalu teritorijā.

K.Laizāns ziņo, ka Daugavpils pilsētas pašvaldībai plūdi nav aktuāla problēma. Pārējās Latgales pašvaldības ar plūdu riskiem cīnās atbilstoši savām iespējām.

D.Grundulis piekrīt, ka Plūdu riska pārvaldības plānam ir jābūt atspoguļotam teritorijas plānojumā, abi ir cieši saistīti. Aizkrauklei tas ir izstrādes sākuma stadijā. Ja plūdu riski nav atrunāti, tad tos jau apstiprinātajos teritorijas plānos varētu mainīt ar tematiskajiem plāniem. Nav skaidrs, kura institūcija pašvaldībai dod noteicošo atzinumu par plūdu līmeni. Pļaviņu HES ir savs plūdu līmenis. Vai jāņem vērā augstākais līmenis? Ja kaimiņu pašvaldībai ir augstāks līmenis, vai jāņem vērā abi līmeņi?

E.Griķītis atbild, ka, ja Pļaviņu pilsēta ir plūdu riska programmā, tur arī pašlaik cīnās ar plūdiem, būvē dambjus. Tālāk Jēkabpils arī ir plūdu programmā, un plūdu mazināšana tiek risināta gadu gadiem no Aizkraukles HES uzbūvēšanas brīža.

R.Ozols komentē, ka, lai runātu par plūdu riskiem, ir jānodala vairākas lietas. Ja runa ir par pļavām, tad tas ir vienā veidā risināms, ar sīkākām upītēm – lokāls jautājums. Ja runa ir par Ķeguma novadu, tad mums ir Daugava, kas patiesībā ir divas ūdenskrātuves, Ķeguma un Rīgas. Plūdi šajā zonā faktiski neeksistē parastajā izpratnē. Tie var eksistēt tikai Daugavas HES avārijas gadījumā. Ūdenim ir mainīgā zona, kam ir jāparādās apbūves noteikumos.

B.Otersons piebilst, ka Zemgales reģionā ir citādāk.

R.Ozols piekrīt. Tāpēc arī situācijas ir krasi jānošķir. Attiecībā uz Daugavas HES situāciju risina paši HES, pašvaldības to pieņem zināšanā, jo paši nevar ietekmēt.

O.Heniņš komentē, ka attiecībā uz apdzīvotām vietām pie ūdenskrātuvēm, ūdenskrātuvju ekspluatācijas noteikumi ir galvenais regulējošais dokuments. Šim dokumentam jābūt pie pašvaldībām. Pašvaldībām jāseko līdzī, kā šie noteikumi tiek pildīti. Viņš informē, ka iepazinies ar LLU Jēkabpili izstrādāto modeli plūdu riskiem, kur ir veikti gan aprēķini, gan ieteikumi. Runa ir par aizsprostiem, ko varētu izmantot hidroenerģijas ražošanai, kas tādā veidā regulētu līmeņus. Ja šo programmu ietvertu Enerģijas attīstības stratēģijā, nebūtu īpaši vajadzīgs valsts atbalsts. Pietiktu ar privātiem investoriem.

B.Otersons pārjautā, kura institūcija sniedz informāciju par ūdens līmeņiem.

K.Fedoroviča informē, ka patlaban informāciju par applūstošajām teritorijām var iegūt no LVĢMC kā maksas pakalpojumu, tiek noteikts ūdens līmenis pie noteikta varbūtības līmeņa.

I.Hahele uzskata, ka ir lietderīgi runāt par plūdu riskiem. Pļavu ciemos, kad dod tehniskos noteikumus, dod atzinumu, ka tā ir applūstošā teritorija. Kad vajag būvēt, saka, ka tur nav applūstošās teritorijas. Kad sabūvē, sūdzas. Nevajag tur būvēt. Nevajag manipulēt ar datiem. Jaunajiem ciemiem pļavās applūšanas varbūtība ir 1 vai 10 procenti. Meži, lauksaimniecības zemes, meliorācijas sistēmas ir jākopj, lai samazinātu plūdu risku. Viens kaimiņš uzber tur, kur grib, cits izrok grāvi, cits ierok cauruli ar nepietiekamu caurplūdi. Tagad cīnāmies ar sekām.

A.Grantiņš piebilst, ka Salaspilī ir daudz pļavu ciematu un cilvēki tur dzīvo. Tās ir 100-200 mājsaimniecības, un ir pašvaldības problēma.

I.Urtāne jautā, vai ir vajadzīga atbildība valstiskā līmenī vai pietiktu ar pašvaldību līmeni. Tas ir jautājums par to, vai pietiek ar likuma normu.

B.Otersons izsaka viedokli, ka pašvaldības tiktu galā, ja pietiktu finansējums. Ja pašvaldībai finansējums pietrūkst, tad pašvaldības pieprasa valsts finansējumu vai ES naudu. Viņš jautā,

vai, ja grib sniegt konkrētu projektu finansēšanai no valsts līdzekļiem, pašvaldībai ir jābūt plūdu riska novēršanas tematiskajam plānam.

I.Urtāne atbild, ka tas atkarīgs no tiem, kas dod finansējumu – kādi viņiem ir nosacījumi. I.Urtāne apstiprina, ka nevar būt obligāta prasība vispirms izstrādāt tematisko plānu.

V.Līkoste skaidro, ka ministrijas finansējumu nedod, tikai sadala, līdz ar to VARAM nav tā, kas izstrādā nosacījumus.

E.Griķītis skaidro, ka Būvniecības likums nosaka, ka apbūve var notikt tikai atbilstoši apstiprinātam pašvaldības teritorijas plānojumam. Tas ir pirmais, kas ierakstīts – plānošanas arhitektūras uzdevums atbilst teritorijas plānojumam.

I.Urtāne komentē, ka teritorijas plānojumam, tāpat kā apsaimniekošanas plānam, ir noteikts mērogs, kurā tas darbojas. Tas nenosaka precīzi, kurā kadastra vienībā kas ir paredzēts.

E.Griķītis informē, ka tikko tika iesniegti Lubāna ezera DA aizsardzības dambja rekonstrukcijas un Ošas upes tīrīšanas projekti. Lubāna DA dambim ir plānošanas arhitektūras uzdevumi, ko izsniegušas Rēzeknes un Madonas novadu domes. Tajos ir ierakstīts, ka plūdu risku novēršanas darbi atbilst pašvaldības apstiprinātajam teritorijas plānojumam.

T.Salienieks komentē, ka 2009.gada 24.novembrī pieņemti Ministru kabineta noteikumi Nr. 1354 „Noteikumi par sākotnējo plūdu riska novērtējumu, plūdu kartēm un plūdu riska pārvaldības plānu”, kuri nosaka, ka (9.punkts) „Ievērojot Ūdens apsaimniekošanas likumā noteiktās prasības, LVĢMC teritorijām, kurās pastāv vai varētu rasties plūdu risks, nosaka plūdu riska pārvaldības mērķus visiem šo noteikumu 5.punktā minētajiem plūdu riska scenārijiem, lai mazinātu applūšanas risku, plūdu iespējamo nelabvēlīgo ietekmi uz cilvēku veselību, vidi, kultūras mantojumu un saimniecisko darbību, kā arī izstrādā plūdu riska pārvaldības plānu”. Kāpēc pašvaldībām ir jāizstrādā šādi plāni, ja jau MK noteikumi nosaka, ka tas ir jā dara LVĢMC? Liekas kuriozi, ka runā par dažādiem projektiem. Valstiskā līmenī vajag noteikt applūstošās teritorijas, tad arī finansējums tam tiktu iedalīts. Arī pašvaldības var šos plānus izstrādāt, bet viss atdursies pret finansējumu.

K.Fedoroviča skaidro, ka šos noteikumus pieņēma tad, kad 1.perioda upju baseinu apsaimniekošanas plāni jau bija izstrādāti. Šie ir tie noteikumi, kas jāņem vērā izstrādājot otrā perioda apsaimniekošanas plānus.

I.Urtāne komentē, ka jāskatās, vai ar LVĢMC noteiktajiem plūdu riska pārvaldības mērķiem detalizācijas ziņā pašvaldībām būs pietiekami.

E.Griķītis pauž viedokli, ka visas applūstošās teritorijas jau ir zināmas pirms vairāk kā 50 gadiem. Tās vienkārši vajag precizēt.

I.Urtāne uzdod jautājumu, vai pašvaldību teritoriju plānojumos atsevišķās teritoriju daļās ir noteiktas aizliegtas darbības?

E.Griķītis atbild, ka teritorijas plānojumos viss ir paredzēts, bet atsevišķas institūcijas – vides NVO – papildus uzspiež savas intereses, piemēram, ka tur ir vērtīgas augu vai kukaiņu sugas.

I.Urtāne – tas ir līdzīgi kā ar vides likumdošanu, jo tuvāk objektam iet, jo detalizētāka tā kļūst, nākot klāt jaunām prasībām.

B.Otersons jautā, kādi ir pašvaldību pienākumi MK noteikumos Nr.1354?

T.Salienieks atbild, ka tādu nav.

T.Salienieks komentē, ka 2 Vidzemes plānošanas reģiona pašvaldības – Madonas un Lubānas - teorētiski neatteiktos no tematisko plānu izstrādes plūdu risku pārvaldībai, ja tam tiktu piešķirts finansējums. Ir arī dažādi neparedzēti gadījumi, kā, piemēram, ja tiktu pārrauts Lubāna DA dambis un Lubānas teritorija applūstu, kam plānu nevar izstrādāt.

E.Griķītis uzskata, ka dambis ir nozīmīgs infrastruktūras objekts. Tie ir 12 kilometri, kur gar ezera malu var pārvietoties. Lubāna ezers attīstās kā tūrisma objekts. Ārzemju tūristiem ezers ir interesants. Ezerā ir slikta ūdens kvalitāte, daudzas citas problēmas ir jārisina. Tur ir 70 km kanālu, 90 km dambju, 6 poldera sūkņu stacijas. Visa applūstošā teritorija ir 65 tūkstoši ha.

Nolēma: pieņemt zināšanai, ka plūdu riska pārvaldības plānus kā tematiskos plānus pievienošanai saviem teritoriālajiem plāniem pašvaldības piekrīt izstrādāt tikai brīvprātīgi. Savukārt, LVĢMC, izstrādājot nākošā perioda Daugavas upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plānu, ir jāpilda 2009.gada 24.novembra MK noteikumos Nr. 1354 paredzētos pienākumus attiecībā uz plūdu riska pārvaldību.

2.§

K.Fedoroviča informē par topošo Daugavas upju baseinu apgabala pasākumu programmas izpildes progresa ziņojumu (protokola 1.pielikums uz 3 lp. un 2.pielikums uz 18 lp).

V.Līkoste precizē esošajā ziņojuma melnraksta versijā par Kusas ciema projekta stadiju – tas ir jau pabeigts. Vēl būs ziņas par aptuveni 20 projektiem. Par projektu ieviešanas stadijām iesaka jautāt Centrālajai finanšu līgumu aģentūrai.

D.Grundulis lūdz izskaidrot nozīmi ziņojuma tabulas krāsām.

K.Fedoroviča skaidro, ka informācija kolonnās ar oranžā krāsā iekrāsotajiem virsrakstiem ir informācija no apstiprināta Daugavas upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plāna, bet dzeltenā – papildus nepieciešamā informācija ziņojumam, savukārt pašā tabulā sarkanā krāsā ir nepārbaudīta informācija, baltā – drošāka informācija. Viņa paskaidro ar piemēru par Vestienas projektu. Informācija nav skaidra, jo jāprecizē, vai tiek rekonstruētas pašas notekūdeņu attīrīšanas iekārtas (NAI) vai tikai notekūdeņu tīkli, jo pasākums ir par NAI efektivitātes uzlabošanu.

E.Griķītis informē par ziņojuma 42.punktu – polderu stāvokļa izpēti. Par VSIA „ZMNI” apsaimniekotajiem objektiem ir zināms, ka tas nav darīts.

Nolēma:

1. Uzdod K.Fedorovičai izsūtīt elektroniski visiem Padomes locekļiem sava ziņojuma prezentāciju un papildus pasākumu apkopojuma tabulu;
2. Padomes locekļiem izskatīt papildus pasākumu izpildes apkopojumu un līdz 9.novembrim iesniegt elektroniski LVĢMC (kristina.fedorovica@lvgmc.lv):
 - a. Precizējumus, ierosinājumus par pasākumu programmas izpildes Ziņojumā atspoguļojamo informāciju;
 - b. Ieteikumus pasākumu programmas izpildes veicināšanai;
 - c. Viedokli/ lēmumu par nepieciešamajiem grozījumiem apstiprinātajā Daugavas upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plāna pasākumu programmā.
3. K.Fedoroviča atsūtīto informāciju nedēļas laikā, t.i., līdz 15.novembrim, apkopot un izsūtīt visiem Padomes locekļiem elektroniskai saskaņošanai līdz 23.novembrim.

3.§

K.Fedoroviča informē, ka š.g. 11.oktobrī notikusi Gaujas upju baseinu apgabala konsultatīvās padomes sēde, kurā, pēc padomes lūguma, I.Bergmane (Latvijas Melioratoru biedrības priekšsēdētāja) sniedza prezentāciju par videi draudzīgas meliorācijas iespējām. Jautājums saistīts ar apsaimniekošanas plānos iekļauto videi draudzīgas meliorācijas prasību ievērošanu. Gaujas Padome nolēma rīkot trīspusīgu sanāksmi, kur uzaicinātu melioratorus-projektētājus, hidrobiologus un visu pārējo baseinu konsultatīvo padomju locekļus ar mērķi saskaņot melioratoru un vides speciālistu intereses, t.sk., izskatot esošos normatīvos aktus, dot priekšlikumus, ko grozīt, lai arī vides prasības tiktu pildītas; plānots izskatīt arī jautājumu, kā videi draudzīgas meliorācijas pasākumus iestrādāt lauku attīstības programmās, lai tādējādi nodrošinātu finansiālo atbalstu; kā arī pieskarties bebru izraisītajām problēmām. Lai sanāksme būtu produktīva, plānots lūgt visus sanāksmes dalībniekus jau pirms tikšanās sagatavot iespējamus priekšlikumus.

I.Hahele saistībā ar iepriekš apspriestā Ziņojuma 90.papildus pasākumu – „izstrādāt videi draudzīgas hidrotehniskās būvniecības nosacījumus”, pie kura izpildes ir minēts, ka pasākums nav īstenots, jo īpašie videi draudzīgās hidrotehniskās būvniecības nosacījumi nav izstrādāti, ierosina padomei piedalīties un diskutēt par šo jautājumu.

B.Otersons jautā, vai pirms runāt par videi draudzīgu meliorāciju, vispirms nebūtu jāapspriež meliorācijas stāvoklis vispār.

E.Griķīts uzskata, ka jādomā par ūdens kvalitāti kopumā un ka varētu vienā parauga ūdensobjektā visus šos darbus izdarīt (sedimentācijas dīķi, buferjoslas, videi draudzīga meliorācija), ūdens kvalitāti vairāk vai mazāk uzlabojot. Šāds projekts Latvijā būtu ļoti noderīgs. Igaunijā šādi projekti jau ir.

B.Otersons iesaka paplašināt sanāksmes tēmu par meliorācijas jautājumiem vispār.

O.Heniņš piedāvā kādā no nākamajām padomes sēdēm uzstāties ar ziņojumu par mazajām HES.

B.Otersons jautā, vai turpmākajām sanāksmēm saglabāt jautājumu par kuģošanas ietekmi uz ūdens kvalitāti.

D.Grundulis komentē, ka Aizkraukles pašvaldībai vēl ir vīzija par kuģošanas attīstību, un viņš iesaka šo jautājumu vēl paturēt kā aktuālu.

Nolēma:

1. Piedalīties Gaujas Padomes ierosinātajā sanāksmē par meliorācijas jautājumiem un no savas puses piedāvāt kādu no 2013.gada februāra ceturtdienām. Ierosināt sanāksmes jautājumu loku paplašināt uz meliorāciju kopumā, saistot to ar ūdeņu kvalitāti, un uz sanāksmi uzaicināt arī VARAM un Zemkopības ministrijas pārstāvjus;
2. Par turpmākajās sēdēs izskatāmajiem jautājumiem provizoriski iezīmēt:
 - a. Ziņojuma „Ūdens resursu lietošanas ekonomiskā analīze. Upju baseinu raksturojums. Cilvēku darbības ietekmes izvērtējums.” aktualizācija un Pārskats par būtiskiem ūdenssaimniecības jautājumiem, atbilstoši "Ūdens apsaimniekošanas likuma" 15. un 23. panta prasībām (ziņo LVĢMC);
 - b. Enerģētikas attīstības stratēģijas dokumentu un Daugavas upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plāna savstarpējā sasaiste un paredzēto enerģētikas attīstības pasākumu ietekme uz Daugavas upju baseinu apgabala ūdensobjektu kvalitāti (ziņo R.Mejiers, ņemot vērā 16.02.2012. sēdē izteiktos aizrādījumus);
 - c. Ziņojums par mazajām HES un to ietekmi uz ūdeņu kvalitāti (ziņo O.Heniņš);
 - d. Par Daugavas upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plāna pasākumu programmas izpildes gaitu (ziņo LVĢMC);
 - e. Par ūdens tūrisma un kuģošanas regulēšanu Daugavas baseinā saistībā ar ūdensobjektu kvalitāti.

Sēde slēgta: plkst. 16:00

Padomes priekšsēdētājs

Bruno Otersons

Protokolēja

Anete Šturma